

[Thisted Knudsen.]

Udbygningen af vore sygehuse er en opgave, der ikke må lades tilbage, her må vi hele tiden følge med. Der opstår et efterslæb; det kan vi ikke være tjent med, og tinget er nu opmærksom på, at hvis disse tal bliver toneangivende, bliver efterslæbet alvorligt, ikke mindst for os, der bor uden for det storkøbenhavnske område.

Børge Schmidt: Jeg vil i fortsættelse af det ærede medlem hr. Thisted Knudsen også gøre nogle ganske enkelte bemærkninger om vort sygehusvæsen. Jeg vil gerne understrege, at det er rigtigt, når det er sagt, også af andre ærede ordførere, at man her i landet siden den anden verdenskrig er sakket agterud med hensyn til sygehusvæsenet. Der er både på det lægevidenskabelige og på det tekniske område sket en udvikling, som indebærer, at sygehuse i dag kan løse langt større opgaver, end de gør. Men lige så sikkert er det jo, at de sidste 20 års finansielle vanskeligheder og byggestrækninger har bevirket, at såvel stat som kommuner ikke har kunnet investere i sygehuse i det omfang, som udviklingen har kunnet kræve af os. Resultatet er, som det nys er sagt, at vi dag adskillige steder i landet må arbejde med sygehuse, der teknisk er forældede, og som ikke giver patienterne den behandling, de har krav på, og som heller ikke — det synes jeg er meget væsentligt — byder personalet ordentlige arbejdsbetingelser.

I denne forbindelse er det, jeg gerne vil gøre et par bemærkninger om problemerne i Københavns amt og i Storkøbenhavn. Der er i Københavns amt en voldsom befolknings-tilvækst, der kræver nybyggeri. I selve København er der også et investeringsbehov af betydeligt omfang på sygehusvæsenets område. Københavns kommune har vel som en af de første af landets kommuner udbygget sit hospitalsvæsen, og det betyder i dag, at vi har en række ældre hospitaler fra forrige århundrede. Moderniseringsbehovet for disse hospitalers vedkommende er stort, og modernisering betyder desværre også tab af sengepladser; derfor er nybyggeri nødvendigt. København har også et problem med henblik på forskydning i befolkningens aldersfordeling; det gør sig gæl-

dende på den måde, at antallet af ældre stiger meget stærkt.

Det betyder naturligvis også, at vi først og fremmest har et vældigt behov for plejehjem, men da København har sit eget sindssygevæsen, og da de plejehjem for senile patienter, der kræver psykiatrisk tilsyn, hører under sygehusvæsenets kvota, betyder det igen, at Københavns kommune har et særligt behov med hensyn til sygehuse. Men — og det bør også siges — forøgelsen af antallet af ældre stiller også voksende krav til sygehusvæsenet, ikke mindst fordi den lægevidenskabelige udvikling i særlig grad har gjort det muligt nu at behandle en lang række sygdomme, som fortrinsvis rammer vore ældre medborgere.

Den offentlige diskussion, som gennem de seneste måneder har været ført om sygehusforholdene, har vist, at der i befolkningen er et krav om, at der nu skal ske en radikal forbedring, og at kommunerne får lov til at investere i sygehuse i betydeligt større omfang, end tilfældet har været i de senere år. Det er nødvendigt af humane grunde, men det er også nødvendigt, hvis vi fortsat skal kunne sikre os personale til sygehusenes drift. Sygehusene mærker i stigende grad personalemangelen, og det gælder jo ikke blot det egentlige sygeplejepersonale, men også de andre arbejdsområder på sygehuse, køkkenet og vaskeri. Og når det kniber for sygehusene at konkurrere med industrien om arbejdskraften, navnlig den kvindelige arbejdskraft, er det ikke mindst, fordi arbejdsbetingelserne på vore sygehuse ofte er for dårlige. Der er for meget fysisk krævende arbejde, og forudsætningen for, at vi kan lette dette arbejde, er bygningsmæssige moderniseringer, uden hvilke vi ikke kan udnytte de tekniske fremskridt helt og fuldt.

Den højtærede økonomiminister har fremhævet, at vi i de kommende år får en aftagende vækst i tilgangen af arbejdskraft. Også ud fra det synspunkt er investering i sygehusvæsenet meget påkrævet. I virkeligheden er sygehusinvesteringer sikkert blandt de mest produktive: ikke alene kan man spare arbejdskraft ved modernisering, men man må også tænke på det spild af arbejdskraft, der i øjeblikket finder sted, fordi patienterne ofte må vente, som det også er sagt tidligere